

Može li se većina gibati prema naprijed ako prešućuje da je otac zakona o gibanju Isaac Newton bio drukčije seksualnosti?

Autor/ica Saša Radusin Objavljeno: 28. studenog 2023.

Tema: građanski odgoj Kakva nam cjelodnevna škola treba Isaac Newton

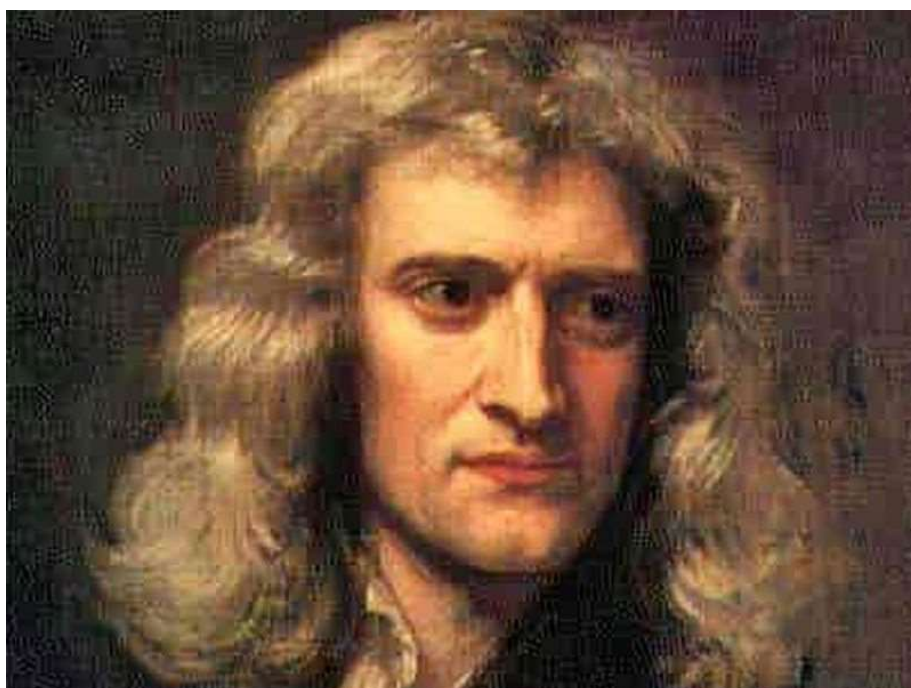

Foto: Store norske leksikon

Djelomična reforma hrvatske škole zvana Cjelodnevna nastava još uvijek se uhadava, a prema svim raspoloživim informacijama njezina organizacija pričinjać će problem školama u kojima je krenula.

Sve su glasniji i glasovi iz struke, ali i šire javnosti koji smatraju kako cjelodnevnu nastavu treba iskoristiti za kvalitetno i stvarno uvođenje Građanskog odgoja kao teme, između ostalog i kroz izvođenje nastave predmeta "Svijet i ja" i "Kritičko mišljenje" koji bi trebali razvijati kritičko mišljenje i analitički odnos učenika prema zajednici koja ga okružuje.

Zagovaratelji Građanskog odgoja sve češće pozivaju vlasti, kako nacionalnu, tako i lokalne, koje oklijevaju uvesti taj predmet da konačno uvedu Građanski odgoj i to po jasno i transparentno određenim uvjetima.

S obzirom na to da Program cjelodnevne nastave ima problema tehničke i organizacijske prirode i da, unatoč dužem školskom danu, škole koje su u

programu, ali i one koje su izvan njega, u većini slučajeva ne obrađuju teme Građanskog odgoja, čini se da će hrvatski školanci izgubiti i ovu godinu što se tiče stjecanja znanja iz tematike tog predmeta.

Pomak u prihvaćanju LGBT osoba?

To se, između ostalog, odnosi i na **brži i otvoreniji progres u prihvaćanju i razumijevanju učenika i učenica ili pripadnika i pripadnica društva koji se po nečemu razlikuju od tzv. većine.**

Još do prije desetljeća ili dva istraživanja su, naime, pokazivala veliko nerazumijevanje mladih prema nekim manjinskim grupacijama u Hrvatskoj, **pogotovo prema onima iz LGBT populacije.** Unatoč ignorantskom odnosu obrazovnih vlasti prema potrebi uvođenja Građanskog odgoja koji se između ostalog posvećuje i boljem razumijevanju LGBT populacije, nedavna sociološka istraživanja pokazala su kako se i oni mlađi pripadnici našeg društva ipak polako približavaju europskim standardima oko stavova o toj temi.

Prije deset godina, primjerice, preko 60 posto maturanata bilo je stava da gej osobama treba zabraniti javne nastupe. Zadnje istraživanje provedeno prije godinu dana pokazuje da 31 posto maturanata to misli. Radi se o vidljivom, ali još uvijek nedovoljnom napretku. Pa ipak, sad su mladi koji imaju diskriminatorne stavove prema LGBT osobama, upravo prema rezultatima tog istraživanja, nova društvena manjina i to dosta znači.

Napredak se mogao dogoditi iz više razloga – veća vidljivost LGBT osoba u posljednjih desetak godina zbog zasluga neformalnih inicijativa i nevladinog sektora, kao i samim protokom vremena.

U hrvatskim se školama mora početi jasno govoriti tko su veliki svjetski i domaći LGBT umjetnici/e ili znanstvenici/e!

No, prema jednom istraživanju udruge **Dugine obitelji** i njihovih partnera o potrebama mladih LGBT osoba, **mladi pripadnici LGBT grupacije u Hrvatskoj još uvijek se ne osjećaju ugodno ni sigurno** u svojoj koži.

Većina ih se autala vezano za svoj rodni identitet ili seksualnu orijentaciju u periodu srednje škole, a jedan od poraznih rezultata provedenog istraživanja odnosi se na to da ispitanici uglavnom nisu osjećali da se u srednjoškolskom obrazovanju njihov identitet poštovao. Trećina se istovremeno nije osjećala sigurno.

Polovica sudionika ističe da se **nijednom nije u pozitivnom kontekstu spomenula niti jedna LGBT tema tijekom njihova srednjoškolskog obrazovanja.** Jedna od ključnih stvari koje ističe jedan dio istraživanja tiče se upravo vidljivosti LGBT tema u sustavu obrazovanja.

U fokus grupama s ispitanicima saznalo se tako da se **tema privatnog života LGBT povijesnih ličnosti nikad nije spominjala**, dok se kod heteroseksualnih, recimo, pisaca, isticala neka zanimljivost poput toga koliko su brakova, preljuba ili bračne ili izvanbračne djece imali.

Svijet su razvijali i drugi i drugačiji

Upravo navođenje činjenica o LGBT pripadnosti određenih umjetnika/ca ili znanstvenika/ca, **osvijestio bi se i njihov značaj za razvoj civilizacije** kod cjelokupne učeničke populacije i naravno, pridonio i vidljivosti i razumijevanju LGBT zajednice u razredu i školi.

Isticanje LGBT pripadnosti povijesnih ličnosti pripomogao bi stvaranju atmosfere prihvaćanja i samih LGBT učenika jer bi se time uvidjelo da bez ovog djela naše populacije ništa ne bi bilo isto u razvoju civilizacije.

Uostalom, nije li i **tzv. aseksualnost Nikole Tesle** govorila o njegovoj čudljivoj i tankočutnoj drukčijosti? Drugačiji je bio i znanstvenik i matematičar **Alan Turing** koji je za vrijeme Drugog Svjetskog rata razbio obavještajni Nacistički enigmatski kod i tako pomogao vojno poraziti Hitlera, a koji se otvoreno izjašnjavao kao homoseksualac.

Možda i najveći znanstvenik vjerojatne LGBT pripadnosti bio je **Isaac Newton** bez čijih otkrića u područjima gravitacije i gibanja teško da bismo imali znanost kakvu danas poznajemo, a za kojeg su neki dijelovi njegove biografije upućivali da je bio gej. Svijet su razvijali i drugi i drugačiji, a znanost objeručke prihvatila plodove njihove genijalnosti.

Ljudi koji su pomicali granice

LGBT građanstvo dio je samih temelja ljudske civilizacije, a znanstvenici, umjetnici, književnici, glazbenici, društveni i politički aktivisti iz tog spektra društva pomicali su granice svijesti čitavog društva.

Prešutjeti njihovu prirodu je kao da želimo zaobići njihov genij, talent i trud zbog kojeg je naše društvo u mnogim segmentima došlo na današnju civilizacijsku razinu. **Prešutjeti doprinos LGBT zajednice i pojedinaca našem svijetu je i manipulacija društvom**, pogotovo njegovom najmlađim pripadnicima koji se tek razvijaju i uče o ljudskoj zajednici.

Prirodu nije briga tko otkriva njezine zakone, bitno je da funkcioniraju u znanstvenoj primjeni. Poučavati selektivno kakvu su prirodu imali znanstvenici koji su otkrivali prirodne zakone je u najmanju ruku neprirodno.

Ali tko će to i kad otkriti učenicima u hrvatskim školama i hoće li naše škole u ovoj krhkoj i puzajućoj reformi konačno osloboditi prirodu od ograničavajućih predrasuda društva?

** Članak je šesti dio autorske teme "Kakva nam cjelodnevna škola treba" i objavljen je uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije.*